

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῇ 12ῃ Νομβρίου 1924.

Περὶ τῆς υποχώρησός τῆς Ἱσταντῆς
δὲν ἐβρίσκειται ἐν ἀγνοίᾳ ὁ πνευματικὸς
καὶ ὁ πολιτευόμενος πατέρας τῆς
Οὐκουμένης Συνδός, ἀλλ' ἂν ἐκκολοῦντο
αὐτοὶ ἥλικον ἀναγνῆναι τὴν προσηρθεῖσαν
ἐπιστολὴν ἀποστολικῆν παρὰ τῶν ἐν τῇ
σταίᾳ τῶν Ἀποστόλων. Οἱ Λατίνες
ἐμὸς ὁ καὶ ὁ ἀδελφὸς καὶ ὁ πατήρ μου
τοῦς, ἀλλὰ προεκχρῆται ἐν ὁδοῖς αὐτῶν
στραφέντων ἀποπροσφύγιον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀσιατικῆς παραδόσεως ἀνὰ τὴν Ἱσταντῆν
ταύτην παρὰ τὸν καὶ πολλοὺς ἑταίρους
τοῦτο τὸ Πάτριον πρὸ τοῦ ὁριστάμου
Νομικοῦ Φάσις τῶν Ἰουδαίων, ὁ μὲν δὲ
ἀλλὰ καὶ συγχρόνως μετ' αὐτῶν ἐπιβραβεύει
τὸς φ' αὐτοῦς τὰς οὐνεμασίας τῆς πρε-
βάσεως τῶν Κανόνων (Ζ' Ἀποστολικῶν
(Α' Ἀντιόχειας), (Ε' Καρθαγίνης). Ἀλλ'
ἐρωτῶν τις αὐτοὺς τίνα λόγον ἔχει παρ'
αὐτοῦς ἡ διατήρησις τοῦ Παλαιού, ἀρ-
κὰ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἀναιρετέυται;

Μὴ ληροῦσα ἐστ' ὅτι ἐν τῇ Σερσίᾳ τῇ Ἱερου-
σά τῃς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ καὶ
ἐάν δὲ ἐβρίσκειτο παραδόσεως ἐκκλησια-
στικαὶ καὶ τὸ κύριος τῆς Οὐκουμένης Ἐκ-
κλησίας ἔπρεπε νὰ ἐξέτασθαι πῶς δὲ διατε-
θετο τὸ Χριστιανικὸν πληρωμα ἐκ τῆς

Ἄγαμέμνων δια τοῦτο ἐλπί-
ζοντας καὶ ἐναντίον τῆς ἐλπί-
δος δι' ἡ Κυβέρνησις διὰ θελή-
σῃ ἐπὶ τέλους διὰ μεταβάλλει
σιν ἀπέναντι τοῦ πολυπαθοῦ
αὐτοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος διατρενο-
τὴν πλέον ἀνεπίληπτον νομομο-
φροσύνην καὶ ἔκτατον σεβασμό-
πρὸς τὸ Βρεττανικὸν ὄνομα, οὐ
δὲ φανταζόμεθα-δὲ δι' ἡ ἐπι-
δοχῇ περαιτέρω ταπεινώσεως λα-
οῦ ἱστορικῶν καὶ ἀνήκοντος ἐν
φυλὴν εὐγενῇ καὶ διαπαισμένην
ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ὑπὸ τῶν φι-
λικωτέρων πρὸς τὴν κραταίαν
Θαλασσοκράτειραν ἀσθημάτων

· [Ο ἐν Ἀθήναις ἐβρεῖ· ὡν νεοσύστατος ὁ Σύλλογος τῶν Ὀρθοδόξων, ἀναγνωρισμένος Σωματεῖον, τοῦ ἐπὶ αὐτοῦ σκοπῆς μεταξὺ ἄλλων εἶνε καὶ ἡ ἀκράδαντος ἐμμονὴ εἰς τὰς γυναικας παραδόσεις τῆς Ὀρθ·δόξου Ἐκκλησίας, ὁψέλας προσφάτως πρὸς τὴν Ἱερὰ Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐξῆς περὶ ἀνα θεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς περὶ ἐκκλησιαστ. ἡμερολογίου Ἰσότην· μα]

προσπορεύον καὶ θ' αὐτὸ καὶ μὴ λαρόβια θ' ἔθνη δὲ τὸ ἀσπρονικητὸν τὸ ζήτημα Ἀρχιεπισκοπὴ συνεισφέρειν· μετὰ τὸ ἔσπασμα τοῦ τὸν τε κινήσαν καὶ ἀκινήσαν ἑσπῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετὰ τὸ διατάσσοντος τὰς κακωνομιᾶς ηἰρηλατικῶν Τυπικῶν ἐκδοτῶν, ἀποτέλει ἕνα τὸν θεμελιωδιστάτων ὁδῶν τῆς ἐκότητος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἐν τῇ θαλά λαρεῖ καὶ ἐν τῇ τηρήσει τῶν ηἰρηλατικῶν ἐκδοτῶν τῶν ἐκότητων καὶ ἐν συμμόρφει μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Κύπρου καὶ ἐν ἑσάνῳ τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν διαφωτίζοντες ἐκ δὴ οὗτο ἡμῶν.

Μὴ λαρόβια θ' ἔθνη δὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἐν ζήτημα γενικῶς ἀδιαφοροῦντος καὶ ἐπὶ οὐδὲν τῆς Ἐκκλησίας καθήκοντος καὶ οὐκ ἐπὶ δύο χιλιάδας ἐτην ὀφειλόμεν, ὡς τοιοῦτο, εἰς τὴν ἀ-μοιβητικὴν σημασίαν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἴσως αὐτὸ μονομυρῶδες αὐτὸ ἀναγίγει· τὴν τοιαύτην ἀ-μοιβητικὴν καὶ ἰσχυρὰν εἴδη θύραν πρὸς τῶσαν Ἐκκλησιαστικὴν ἀναρχίαν.

Μὴ λαρόβια θ' ἔθνη δὲ ἐ καθορισμῶς τῆς ηἰρηλατικῆς τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων εἰς τὰ ἐξουτηγμένα ἐκ τοῦ Παλαιού, διὰ τῆς ἀ-ποστολικῆς ἐκδοτικῆς ἀναρχίας.

Περὶ τῆς υποχρέωσιν τῆς Ἱεραρχίας, ἐν ἀδελφικῶν ἐν ἀγίοις αὐτῶν πνευματικῶν καὶ πολυμαθῶν πατέρων τῆς Ἀ' Οὐκουμένης Συνόδου, ἀλλ' ἀνὰ ἑκατομύρια ἐτην ἦσαν ἀνατρεφὴν τὴν περρησθῶσαν ἱερὰν Ἀποστολικὴν παράδοσιν ἢ τὴν ηἰρηλατικὴν Ἀγίων Ἀποστόλων, Ὁ Αἰσθητὸς ἐκ τῶν μὴ σέβωντων τὴν Πατρίδα τοῦτον, ἀλλὰ περροκονοῦντες ἐνθεσμεῖς ἀστρονομικὰ ἀπαρροδοῦντες διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀπαρροδοῦς ἀνατρεφῶν τὴν ἱερὰν τάξιν παρροδοῦσαν καὶ ἐν πολλοῖς ἐτην ταλοῖσι τὸ Πάσχα πρὸς τὸν ἑσπῶν ἡμῶν Νομικὸν Φάσμα τῶν Ἰουδαίων, οὐ μόνον διὰ ἀλλὰ καὶ συγχρόνως μὴ αὐτῶν ἱσχυρὰς ἐσθ' ἑαυτοῦς τὰς συνεισφέρει τῆς παρροδοῦς τὸν Κανὼν (Ζ' Ἀποστολικῶν), (Α' Ἀντιοχείας), (Ε' Κερδωγίτης), ἀλλ' ἀρρητικῶς αὐτοῖς ἐτα λόγων ἔχει παρ' αὐτοῦς ἢ διατηρήσει τὸν Παλαιόν, ὅς ἐν οὐ ἀποδοῖ αὐτοῖς ἀνατρεφῶνται;

Μὴ λαρόβια θ' ἔθνη ἢ ἑσπῶσαν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἑλλάδος εἰς καὶ ἀλλ' ἐν ἐβρίκτοντο παρροδοῦς ἐκκλησιαστικαὶ καὶ τὸ κύρος τῆς Οὐκουμένης Ἐκκλησίας ἔκπεσε πᾶν ἐξῆστος πᾶς διὰ διεσπῶτο τὸ Χριστιανικὸν πληρῶμα ἐκ μὴ

